Lietas Nr. C31362713
Lietas arhīva Nr. CA-0576-16/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2016.gada 12.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese G.Ozoliņa
tiesneši L.Volberga, M.Sviķis
ar sekretāri L.Krumholci,
atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, izskatīja civillietu /pers. B/ prasībā pret /pers. C/ par zaudējumu atlīdzību, pienākuma uzlikšanu atbildētājam atjaunot ūdenspiegādi, kanalizāciju nekustamajam īpašumam un servitūta nodibināšanu sakarā ar /pers. C/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 3.septembra spriedumu.
Noklausoties tiesneses G.Ozoliņas ziņojumu, Civillietu tiesas kolēģija

APRAKSTOŠĀ DAĻA
konstatēja:

[1] 2013.gada 20.martā /pers. B/ (turpmāk – prasītāja) cēlusi Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. C/ (turpmāk – atbildētājs) par zaudējumu atlīdzību, pienākuma uzlikšanu atbildētājam atjaunot ūdenspiegādi, kanalizāciju nekustamajam īpašumam un servitūta nodibināšanu.
Prasība pamatota ar Civillikuma 1068.pantu un dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punkta "b" apakšpunktu, lūdzot tiesu:
- piedzīt no atbildētāja zaudējumus 253,95 EUR apmērā;
- uzlikt par pienākumu atbildētājam atjaunot ūdenspiegādi un kanalizāciju nekustamajam īpašumam /adrese/;
- nodibināt prasītājai gājējceliņa servitūtu 12 m^2 platībā līdz brīvkrānam, kas atrodas uz atbildētājam piederošās zemes.
[1.1] Norādīts, ka 2012.gada 10.jūlijā atbildētājs abu kopīgajā īpašumā ir veicis ūdensapgādes un kanalizācijas atslēgšanu, demontējot caurules, par ko sastādīts eksperta slēdziens Nr.21002 un SIA „Rīgas ūdens" akts Nr.10108, ar atbildētāju nav iespējams vienoties par ūdensapgādes un kanalizācijas atjaunošanu.
[1.2] Prasītāja atsaukusies uz Civillikuma 1068.pantu, atbilstoši kuram, kopīpašniekam rīkojoties atsevišķi, šī rīcība nevien nav spēkā, bet arī uzliek atbildētājam pienākumu atlīdzināt zaudējumus, kas viņiem nodarīti.
[2] Tiesā saņemtajos atbildētāja rakstveida paskaidrojumos norādīts, ka prasību uzskata par nepamatotu un noraidāmu.
[2.1] Paskaidrojumos norādīts, ka atbildētājs 2001.gada 1.jūnijā kļuva par visa zemes gabala īpašnieku, savukārt ēka, kas atrodas uz attiecīgā īpašuma, ir prasītājas un atbildētājas kopīpašumā – prasītājas lietošanā ir ēkas otrais stāvs, savukārt atbildētāja lietošanā ir ēkas pirmais stāvs. Ēkā ir vietējā kanalizācija, pilsētas ūdensapgāde un sausā tualete. No īpašuma iegādes brīža atbildētājs viens pats, bez otra kopīpašnieka līdzdalības, ir veicis ikgadēju kanalizācijas, ūdensapgādes un sausās tualetes šahtas apkopi.
[2.2] Norādīts, ka no 2005.gada 11.marta, kad par ēkas ½ domājamās daļas īpašnieci kļuva prasītāja, viņa vairākkārt, proti, 2009.gada rudenī, 2012.gada jūnijā un 2012.gada 10.jūlijā, ir nopludinājusi atbildētājam piederošā īpašuma griestus, bet visas sarunas par zaudējumu atlīdzināšanu, ūdensvada un kanalizācijas remontu ir bijušas nesekmīgas. Tā kā caurules ir bijušas bojātas, atbildētājs tās ir demontējis. Paskaidrots arī, ka prasītājai ūdensapgāde ir pieejama pagalmā, turklāt no SIA "Rīgas ūdens" sniegtās atbildes secināms, ka pati prasītāja var izbūvēt sev autonomu ūdensapgādi, neskarot atbildētāja īpašuma domājamās daļas.
[3] Atsauksmē par atbildētāja paskaidrojumiem prasītāja norādījusi, ka pēc ūdensvada un kanalizācijas demontāžas uzsākšanas 2012.gada 12.jūlijā par to tika ziņots SIA „Rīgas ūdens" avārijas dienestam, bet pēc avārijas dienesta ierašanās atbildētājs liedza piekļuvi ūdensvada un kanalizācijas caurulēm, līdz ar to ne nopludināšanas, ne demontāžas fakts nav fiksēts. Tāpat paskaidrots, ka atbildētājs ir liedzis izmantot uz viņa zemes gabalu esošo brīvkrānu.
[4] Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 3.septembra spriedumu prasība apmierināta daļēji, uzliekot par pienākumu atbildētājam atjaunot ūdenspadevi un kanalizāciju nekustamajam īpašumam /adrese/, piedzenot no atbildētāja par labu prasītājai zaudējumus 253,95 EUR un tiesāšanās izdevumus 146,98 EUR, kopā 400.93 EUR, prasība daļā par servitūta nodibināšanu noraidīta.
[4.1] Tiesa konstatēja, ka no prasības pieteikuma un atbildētāja paskaidrojumiem redzams, 2012.gada 10.jūlijā atbildētājs ir demontējis caurules, kas nodrošināja prasītājas lietošanā esošā ēkas otrā stāva ūdensapgādi un kanalizāciju.
[4.2] Tiesa, saskaņā ar Civillikuma 1068.panta pirmo daļu, atzina, ka atbildētāja rīcība, demontējot kopīpašumā esošās caurules, kā rezultātā prasītājas lietošanā esošajā ēkas otrajā stāvā tika pārtraukta ūdensapgāde un kanalizācija, atzīstama par prettiesisku rīcību, jo atbildētājs ar savām darbībām ir liedzis prasītājai izmantot savu īpašumu. Tiesa uzskatīja, ka rīkojoties ar kopīpašumu vienpersoniski, atbildētājs radījis prasītājai valdījuma lietošanas aprobežojumu, tādēļ prasītājas aizskartās tiesības ir atjaunojamas, uzliekot atbildētājam par pienākumu atjaunot pārtraukto ūdensapgādi un kanalizāciju.
Papildus tiesa norādījusi, ka atbildētāja lietošanā esošās ēkās pirmā stāva appludināšana dod atbildētājam tiesības uz zaudējuma atlīdzību, bet nedod tiesības demontēt caurules kopīpašumā.
[4.3] Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu tiesa konstatējusi trīs priekšnoteikumus zaudējumu atlīdzībai, proti, atbildētājs bez tiesiska pamata ir demontējis caurules, kas nodrošināja ūdenspiegādi un kanalizāciju nekustamajā īpašumā; ar atbildētāja rīcību prasītājai ir radušies izdevumi, kas atzīstami par zaudējumiem un ar lietā iesniegtiem maksājuma čekiem ir pierādīts zaudējumu apmērs; starp atbildētāja rīcību un zaudējumiem pastāv cēloniskais

sakars. Ievērojot minēto, prasība par zaudējumu atlīdzību apmierināta pilnā apmērā.

[4.4] Tiesa atzinusi, ka prasība par servitūta nodibināšanu saskaņā ar Civillikuma 1135.pantu ir noraidāma, jo servitūta mērķis ir dot labumu tā izlietotājam, savukārt, kā izriet no prasītājas pārstāvja sniegtajiem paskaidrojumiem, brīvkrāns, līdz kuram prasītāja lūgusi nodibināt servitūtu, ir demontēts un nekādu labumu prasītājai nedotu.

[5] Apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 3.septembra spriedumu iesniedza atbildētājs, pārsūdzot to prasības apmierinātajā daļā, lūdzot prasību noraidīt.

[5.1] Norādīts, ka atbildētājs nebija saņēmis pavēsti par tiesas sēdi 2015.gada 3.septembrī, kas ierobežoja atbildētāja iespējas pilnvērtīgi īstenot savas procesuālās tiesības, savukārt atbildētāja rakstveida paskaidrojumi pirmās instances tiesas spriedumā nav tikuši vērtēti.

[5.2] Norādīts, ka ūdensvada demontāža bez prasītājas piekrišanas bija galējā nepieciešamība, lai pasargātu īpašumu no tālākas appludināšanas un nepieļautu vēl lielākus zaudējumus, kas atbilst Civillikuma 1068.panta trešajai daļai.

[5.3] Uzskata, ka dzeramā ūdens iegāde nav zaudējumi, bet lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām.

[6] Paskaidrojumos apelācijas sūdzību prasītājas pilnvarotais pārstāvis norādījis, ka apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu un noraidāmu.

[6.1] Atbildētāja norāde uz īpašumā esošā brīvkrāna izmantošanu nav vērā ņemama, jo viņš pats to demontējis, attiecībā uz autonomas ūdensapgādes izbūvēšanu norādīts, ka tam ir nepieciešami lieli naudas līdzekļi, turklāt ūdensvads jāierīko caur atbildētājam piederošo zemi, kas, visticamāk, netiktu pieļauts.

[6.2] Tieši atbildētāja lietošanā esošajā ēkas pirmajā stāvā ūdensvada un kanalizācijas caurules neatbilst tehniskajām prasībām, ko apliecina atbildētāja iesniegtais ekspertu atzinums. Nav pastāvējuši tādi apstākļi, kas atbildētājam kā kopīpašniekam dotu tiesības rīkoties bez otra kopīpašnieka piekrišanas.

[7] Apelācijas instances tiesas sēdē atbildētājs uzturēja iesniegto apelācijas sūdzību uz tajā izteikto argumentu pamata.

Prasītājas pilnvarotais pārstāvis apelācijas sūdzību uzskatīja par nepamatotu un noraidāmu, paskaidrojumus sniedza analogi rakstveidā izklāstītajiem.

MOTĪVI

[8] Pārbaudot lietā iesniegtos pierādījumus un noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība pārsūdzētajā daļā ir apmierināma.

[9] Civilprocesa likuma 426.panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

Tā kā atbildētājs pirmās instances tiesas spriedumu ir pārsūdzējis prasības apmierinātajā daļā, Civillietu tiesas kolēģija, ņemot vērā Civilprocesa likuma 426.panta pirmajā daļā noteikto, atzīst, ka lieta izskatāma pēc būtības daļā par pienākuma uzlikšanu atbildētājam atjaunot ūdenspadevi un kanalizāciju nekustamajam īpašumam /adrese/, un zaudējumu piedziņu 253,95 EUR apmērā.

Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 3.septembra spriedums ir stājies likumīgā spēkā daļā, kurā noraidīta prasība par servitūta nodibināšanu.

[10] Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa noteic, ka gadījumā, ja tiesa atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija, pārbaudījusi un novērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka pirmās instances tiesas – Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas sniegtā argumentācija 2015.gada 3.septembra spriedumā ir izvērsta, pareiza un pilnībā pietiekama, līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai, papildus izvērtējot apelācijas sūdzībā minētos argumentus.

[11] Apelācijas sūdzībā izteikts iebildums attiecībā uz to, ka lieta nepamatoti izskatīta bez atbildētāja klātbūtnes, jo atbildētājs tiesas pavēsti par tiesas sēdi 2015.gada 3.septembrī nebija saņēmis.

Pārbaudot lietas materiālus, Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka lieta pēc būtības izskatīta 2015.gada 20.augustā (lietas 100.-101.lapa). Uz minēto tiesas sēdi atbildētājs nebija ieradies, par neierašanās iemesliem tiesu nav informējis. Par tiesas sēdi atbildētājs informēts atbilstoši Civilprocesa likuma 56.panta piektajai daļai, nosūtot tiesas pavēsti uz atbildētāja deklarēto adresi, ko apliecina lietā esošā 2015.gada 19.jūnija izdruka no Vienotās migrācijas informācijas sistēmas (lietas 92.lapa) un 2015.gada 19.jūnija izdruka no Tiesu informācijas sistēmas Pavēstu uzziņas (lietas 93.lapa).

Tāpat Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka atbildētājs analogi informēts par 2015.gada 3.septembra tiesas sēdi, ko apliecina lietā esošā 2015.gada 20.augusta izdruka no Vienotās migrācijas informācijas sistēmas (lietas 104.lapa) un 2015.gada 20.augusta izdruka no Tiesu informācijas sistēmas Pavēstu uzziņas (lietas 103.lapa).

Ievērojot minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa nav lietu nepamatoti izskatījusi bez atbildētāja klātbūtnes un šis apelācijas sūdzībā ietvertais arguments nav atzīstams par pamatotu.

[12] Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka apelācijas sūdzībā izteikts apgalvojums par to, ka atbildētāja rakstveida paskaidrojumi pirmās instances tiesas spriedumā nav tikuši vērtēti.

Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā šāds atbildētāja apgalvojums nav pamatots, jo no pirmās instances tiesas sprieduma ir redzams, ka tiesa ir atreferējusi atbildētāja paskaidrojumus un iebildumus, kā arī tos vērtējusi sprieduma motīvu daļā, izdarot secinājumus par zaudējumu nodarīšanas faktu un atlīdzināšanas nepieciešamību, ka arī norādot uz atbildētāja tiesībām aizstāvēt savas tiesības, neaizskarot prasītājas ar likumu aizsargātās tiesības.

[13] Apelācijas sūdzībā atbildētājs atsaucies uz Civillikuma 1776.pantu, norādot, ka ūdensvada demontāža bez prasītājas piekrišanas bija galējā nepieciešamība, lai pasargātu īpašumu no tālākas appludināšanas un nepieļautu vēl lielākus zaudējumus, kas atbilst Civillikuma 1068.panta trešajai daļai.

Civillietu tiesas kolēģija secina, ka iepriekš minētie atbildētāja argumenti nav guvuši apliecinājumu ar lietā esošajiem pierādījumiem.

[13.1] Ieskatoties Valsts vienotajā datorizētajā zemesgrāmatā, Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka prasītāja un atbildētājs ir ēkas, kas atrodas /adrese/, kopīpašnieki.

Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka atbildētājs, kura lietošanā ir ēkas /adrese/ pirmais stāvs, ir demontējis ūdensapgādes un kanalizācijas caurules, tādējādi liedzot prasītājai, kuras lietošanā ir ēkas otrais stāvs, ūdensapgādes un kanalizācijas izmantošanas iespējas.

[13.2] Kopīpašnieku savstarpējās attiecības reglamentētas Civillikuma 1068.pantā, kura pirmajā daļā noteikts, ka rīkoties ar kopīpašuma priekšmetu, kā visumā, tā arī noteiktās atsevišķās daļās, drīkst tikai ar visu kopīpašnieku piekrišanu; bet ja kāds no viņiem rīkojas atsevišķi, tad šī rīcība nevien nav spēkā, bet arī uzliek pēdējam pienākumu atlīdzināt pārējiem zaudējumus, kas viņiem ar to nodarīti.

No vienas puses, norma aprobežo kopīpašnieka rīcības brīvību. Tomēr, no otras puses, tā regulējums balstās uz kopīpašuma institūta būtību un nodrošina tādu tiesisko stāvokli, ka ikviena kopīpašnieka tiesības tiek aizsargātas un visu kopīpašnieku savstarpējās attiecībās tiek ievērots taisnīgums.

Tādējādi šī norma vienlīdz aizsargā visu kopīpašnieku tiesības, kā arī nodrošina, ka ikviens no tiem var taisnīgi īstenot savas tiesības uz īpašumu *(Skatīt: Augstākās tiesas civillietu departamenta 2016.gada 30.septembra spriedums lietā Nr. SKC-0296-16).*

[13.3] Civillikuma 1.pantā nostiprināta ģenerālklauzula, ka tiesības izlietojamas pēc labas ticības. Civillietu tiesa kolēģija secina, ka ar lietas materiālos esošiem pierādījumiem nav gūts apliecinājums tam, ka atbildētājs demontējis caurules nolūkā nepieļaut vēl lielākus zaudējumus.

Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka prasītājs ir iesniedzis tiesai nekustamā īpašuma –dzīvokļa Nr.1, /adrese/, tehniskās apsekošanas atzinumu, ko sastādījis sertificēts būvinženieris /pers. G/. Minētā dokumenta kopsavilkumā norādīts, ka aukstā ūdens un kanalizācijas stāvvadu tehniskais stāvoklis dzīvojamā mājā ir slikts, par ko arī liecina apsekotā dzīvokļa demontēto cauruļvadu tehniskais stāvoklis. Speciālists atzinis, ka precīzi nezināmā laikā notikusi dzīvokļa Nr.1 apliešana no otrā stāva dzīvokļa un konstatēts, ka aukstā ūdens un kanalizācijas cauruļvadu posmi sliktā stāvokļa dēļ demontēti.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka atbildētāja apelācijas sūdzībā norādītais arguments, ka cauruļu demontēšana bijusi vērsta uz lielāku zaudējumu rašanās novēršanu, nav pamatots, jo ūdens noplūdes sekas bija iespējams novērst, ūdenspadevi un kanalizāciju atjaunot, kas arī neliegtu atbildētājam tiesības vērsties tiesā ar prasību par zaudējumu piedziņu.

Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka atbildētājs lietā nav cēlis pretprasību, līdz ar to, atbilstoši dispozitivitātes principam, arī sniedzot paskaidrojumus, nav pierādījis savu iebildumu pamatotību.

[13.4] Saskaņā ar Civillikuma 1770., 1775. un 1779.pantu ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums un katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina, kā arī katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Mūsdienu teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no ievainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību *(Skatīt: K. Torgāns. Saistību tiesības I daļa. Rīga, 2006, 209.lpp.).*

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka lietā nav strīda par to, ka cauruļu demontāža notikusi nesaņemot kopīpašnieka, proti, prasītājas piekrišanu un caurules demontētas patvaļīgi, līdz ar to atbildētājs ir veicis neattaisnojamu darbību. Šīs rīcības rezultātā prasītājas tiesības pilnvērtīgi izmantot sev piederošo īpašumu tikušas ierobežotas, kā arī atbildētāja prettiesiskās rīcības rezultātā atbildētājai radušies zaudējumi, kas saistīti ar ūdens iegādi.

Ievērojot minēto, Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka lietā ir konstatēti visi trīs zaudējumu atlīdzināšanas priekšnoteikumi, kā to pamatoti secinājusi arī pirmās instances tiesa.

[14] Ievērojot minēto, ir novēršams atbildētāja izraisītais prasītājs tiesību aizskārums, uzliekot par pienākumu atbildētājam atjaunot ūdenspadevi un kanalizāciju nekustamajam īpašumam /adrese/, ūdensvada un kanalizācijas sistēmas nojauktajā daļā.

[15] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbilstoši Civillikuma 1779.pantam atbildētājam ir jāatlīdzina prasītājai radušies zaudējumi, ko prasītāja pamatojusi ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem- ūdens iegādes čekiem, kur kopējā summa par ūdens iegādi ir 178,48 Ls, kas atbilst 253,95 EUR.

[16] Apelācijas sūdzībā norādītais par to, ka lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām, attiecībā uz ūdensapgādes un kanalizācijas atjaunošanu, Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā nav attiecināms uz konkrētā strīda izskatīšanu, jo prettiesiskās darbības ir veicis un zaudējumus prasītājai radījis atbildētājs.

[17] Apmierinot prasību daļēji, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu no atbildētāja par labu prasītājai ir piedzenami tiesas izdevumi, proporcionāli apmierinātā prasījuma apmēram.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir veikusi pamatotu prasītājai daļēji atlīdzināmo tiesas izdevumu aprēķinu 146,98 EUR apmērā, kas sastāv no valsts nodevas 142,28 EUR apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem 4,70 EUR apmērā.

[18] Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka lietas materiāliem ir pievienota Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas 2016.gada 1.februāra kvīts Nr. 051763 (lietas 129.lapa), no kuras redzams, ka prasītāja veikusi ar lietas vešanu saistīto izdevumu samaksu 150,00 EUR apmērā par zvērinātas advokātes Valsts amatpersona divām konsultācijām un pārstāvību apelācijas instances tiesā šajā civillietā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmo un piekto daļu, Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka, ņemot vērā apmierināto prasījumu skaitu un summu, kā arī to, ka zvērināta advokāte piedalījusies divās apelācijas instances tiesas sēdēs, no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai 100,00 EUR apmērā.

[19] Ņemot vērā, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.pantu tiesāšanās izdevumi ir tiesas izdevumi un ar lietas vešanu saistītie izdevumi, no atbildētāja prasītājas labā piedzenami tiesāšanās izdevumi kopā 246,98 EUR apmērā.

[20] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.pantu, nesamaksāties ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, proporcionāli prasības apmierinātajai vai noraidītajai daļai piedzenami valsts labā no tās puses, kuras labā spriedums nav ticis taisīts.

Civillietu tiesas kolēģija secina, ka pirmās instances tiesa ir veikusi nesamaksāto ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu aprēķinu un norādījusi, ka to apmērs ir 12,69 EUR.

Nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi apelācijas instances tiesā ir 5,15 EUR (lietas Uzziņa par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem).

Ievērojot minēto, no atbildētāja valsts labā piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi kopā 17,84 EUR apmērā.

[21] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei. Minētais termiņš skaitāms no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

REZOLUTĪVĀ DAĻA

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1], 432.-434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

Uzlikt par pienākumu /pers. C/, personas kods /personas kods/, atjaunot ūdenspadevi un kanalizāciju nekustamajam īpašumam /adrese/, ūdensvada un kanalizācijas sistēmas nojauktajā daļā.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, zaudējumus 253,95 EUR (divi simti piecdesmit trīs *euro*, 95 centi) un tiesāšanās izdevumus 246,98 EUR (divi simti četrdesmit seši *euro*, 98 centi).

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 17,84 EUR (septiņpadsmit *euro*, 84 centi).

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu – desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2016.gada 14.oktobrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese G.Ozoliņa

Tiesneši L.Volberga

M.Sviķis